

Jan Antonín Mager

Ze strunkovického Slavína: P. Josef Vačkář (1830 - 1893)

Rod Vačkářů, z nějž pater Josef pocházel, můžeme ve Strunkovicích nad Blanicí sledovat od roku 1730, kdy zde Vojtěch Vačkář zakoupil dům, který později obdržel popisné číslo 12. Po něm jej měl v držení jeho syn Josef, jehož manželkou byla Zuzana roz. Krbečková, pak jejich syn Maxmilián. Ten pak s Veronikou Vondráškovou měl mj. syna Dominika, narozeného roku 1801.

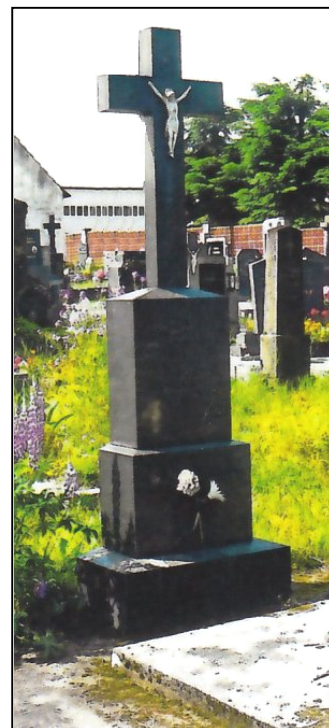
Dominik Vačkář byl vyučený sedlář. V roce 1824 se oženil s Josefou Filipovou (*1804), nemanželskou dcerou oseckého myslivce Jana Pospíšila a strunkovické sousedské dcery Eleonory Filipové. Z tohoto manželství se narodilo celkem sedm dětí. Nejstarší dvě dcery Marie (*1825) a Terezie (*1827) přišly na svět ještě v čp. 12. Třetím v pořadí byl syn Josef, narozený 28. května 1830 v čp. 18, kterýžto dům koupili jeho rodiče dva roky předtím. Tam se narodily i další děti Tekla (*1833, † 1839), Anastázie (*1837), Filomena (*1841, † 1842) a Dominik (*1845, † 1846).

Josef Vačkář navštěvoval farní školu ve Strunkovicích v době, kdy na ní působil vynikající učitel Václav Hess a výuku náboženství vedl kaplan Jan Mácha, přítel básníka Karla Hynka Máchy. Středoškolská studia Josef Vačkář absolvoval na piaristickém gymnáziu v Českých Budějovicích a v roce 1850 vstoupil do českobudějovického biskupského semináře. Čtyřleté teologické studium absolvoval mj. s netolickým Antonínem Lenzem a s významným pozdějším malířem kostelních obrazů - velešinským rodákem Bedřichem Kamarýtem. Kněžské svěcení přijal 27. července 1854 z rukou čtvrtého českobudějovického biskupa Jana Valeriána Jirsíka. Primici pak nepochybně konal v rodných Strunkovicích, kde také 27. září t. r. zanechal po sobě matriční stopu, když křtil Václava, syna Františka Filipa ze zdejšího čísla popisného 85.

Od podzimu r. 1858 působil P. Josef Vačkář v Třeboni až do počátku roku 1868, tedy více jak 10 let. V té době se kromě pastorační práce věnoval také studiu místních dějin. Své úsilí na tomto poli završil roku 1867, kdy v Praze vyšla jeho publikace „Dějiny někdejší slavné korouhve řeholní kanonie sv. Augustina v Třeboni a některé památnosti tohoto starobylého města.“

Z kaplanského treboňského místa byl P. Josef Vačkář následně povolán na místo faráře v Hluboké nad Vltavou. Zde u něj 17. srpna 1875 zemřela jeho maminka, jejíž tělo bylo ale převezeno k pohřbení do Strunkovic. Krátce nato byl P. Vačkář ustanoven farářem v Ševětíně. Tam u něj 30. prosince 1881 zemřel jeho otec, kterého nechal rovněž převézt do rodných Strunkovic. Funkce duchovního správce ševětínské fary pak vykonával až do své smrti, která jej zastihla jako konsistoriálního radu, vikáře hlubockého vikariátu, biskupského notáře a osobního děkana v Ševětíně dne 13. května 1893. Pět dnů poté byl uložen do hrobu ve Strunkovicích ke svým rodičům. Tam později spočinuly i jeho sestry Terezie († 5. 10. 1895) a Anastázie († 25. 2. 1913).

*Strunkovice nad Blanicí, hrob P. Josefa Vačkáře a jeho rodičů i sester.
Foto MUDr. Jan Antonín Mager, 3. 6. 2011.*

Souborné knižní katalogy nyní evidují celkem tři Vačkářovy publikace:

- Vačkář, Josef: Dějiny někdejší slavné Řeholní kanonie svatého Augustina v Třeboni a některé památnosti tohoto starobylého města. Dle hodnověrných pramenů sestavil Josef Vačkář. Nákladem spisovatelovým. Tiskem Hynka Fuchse v Praze, 1867. 141 s.
- Vačkář, Josef: Jednota svatého dětství Pána Ježíše a dítky pohanské. Nákladem kněhupectví B. Stýbla. V Praze, 1867, 255 s.
- Vačkář, Josef: Příprava k prvnímu svatému přijímání, též Řeč před- a po- obnovení křestního slibu, před- a po- prvním sv. přijímání. Pomůcka pro velebné pány katechety. [Zpracováno dle německého spisku: Vorbereitung zur ersten hl. Communion nach den Briefen des Abbé L. Jung, řeči pak původně zdělaný]. Nákladem spisovatelovým. Tisk J. K. Frank. V Táboře, 1870. 62 s.